

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **S., a.s.**, so sídlom v Ž., zastúpenej Mgr. P. K., advokátom so sídlom v Ž., proti žalovanému **S. P.**, bývajúcemu v Č., zastúpenému JUDr. C. S., advokátom so sídlom v Č., **o zaplatenie 1 120,05 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 11 C 97/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 19. mája 2011 sp. zn. 10 Co 29/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania v sume 82,58 €, do rúk jej zástupcu Mgr. P. K., advokáta so sídlom v Ž., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Čadca z 3. novembra 2010 č. k. 11 C 97/2010 - 75, ktorým bola žalovanému z titulu náhrady škody za neoprávnený odber elektriny uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 120,05 € s 8,5%-ným úrokom z omeškania ročne od 18. marca 2008 do zaplatenia a ktorým bol žalovaný zaviazaný na náhradu trov konania vo výške 1 037,90 € na účet právneho zástupcu žalobkyne. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Stotožnil sa so závermi súdu prvého stupňa, že na odbernom mieste H. bol zistený nesprávny odber elektrickej energie, ktorý okresný súd správne kvalifikoval podľa § 39 ods. 1 písm. b/ zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike za odber neoprávnený, za ktorý zodpovedá v zmysle § 39 ods. 2 tohto zákona jeho odoberateľ, teda žalovaný. Zhodne so súdom prvého stupňa ustálil aj

výšku vzniknutej škody. Na odvolacie dôvody žalovaného, že k nedovolenému odberu elektriny nedošlo jeho pričinením, neprihliadol, nakoľko sa jedná o objektívnu zodpovednosť, z ktorej sa nemožno vyvinieť.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd zrušil predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (O.s.p.). Mal za to, že mu odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces nedostatočným a nezrozumiteľným odôvodnením svojho rozhodnutia. Odvolací súd sa podľa jeho názoru žiadnym spôsobom nevyrovnal s jeho odvolacou námietkou, že zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii nebolo porušené, odberné miesto bolo riadne zaplombované, preto zo strany žalovaného ako odberateľa nemohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do meradla, a teda k neoprávnenému odberu. Odvolaciemu súdu tiež vytýkal, že sa nezaoberal jeho tvrdením o zrejmom porušení pracovných povinností svedka K. nesprávnym nainštalovaním predmetného elektrometra.

Žalobkyňa žiadala dovolanie žalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci dovolateľ napadol dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu vydané vo forme rozsudku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Osobitne sa zaoberal námietkou dovolateľa, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p.

V podanom dovolaní dovolateľ tvrdil, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a porušené jeho právo na spravodlivý proces a to nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu, keď sa tento riadne nezaoberal všetkými námietkami a argumentáciami žalovaného uvedenými v jeho odvolaní.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, napr. právo na doplnenie alebo opravu nesprávneho, neúplného alebo nezrozumiteľného podania, právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať

dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu a pod.

Povahu odňatia možnosti konať pred súdom môže mať aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu týkajúce sa objasnenia dôležitých skutkových okolností a s tým súvisiacich právnych záverov.

V posudzovanej veci však rozsudok odvolacieho súdu nie je takouto vadou postihnutý.

Pokiaľ žalovaný tvrdí, že dovolaním napadnutý rozsudok nevyhovuje požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska princípov spravodlivého procesu, a to najmä pokiaľ ide o jeho úplnosť, zrozumiteľnosť a presvedčivosť, a vyvodzuje z toho, že absenciou riadneho odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., dovolací súd pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003 : "Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového i odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces". Dovolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti upozorniť aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, podľa ktorého : "Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní".

Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. na riadne a presvedčivé odôvodnenie

rozhodnutia. Odvolací súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vyrovnal s argumentmi žalovaného a konštatoval v zhode so súdom prvého stupňa a v súlade s vykonaným dokazovaním, že v danom prípade sa jednalo o neoprávnený odber energie, za ktorý zodpovedá odberateľ (žalovaný) na základe objektívnej zodpovednosti za škodu bez ohľadu na jeho zavinenie. Z tohto dôvodu potom nemohol odvolací súd prihliadnuť na odvolacie námietky žalovaného, v ktorých žalovaný tvrdil, že k nedovolenému odberu nedošlo jeho pričinením, teda že ho on osobne nevykonal. Poukázaním na objektívnu zodpovednosť za škodu, z ktorej sa nemožno vyvinieť, druhostupňový súd odôvodnil prečo neprihliadol na argumenty žalovaného ohľadne zbavenia sa viny za neoprávnený odber, teda svoje rozhodnutie tým dostatočne odôvodnil. Samotná skutočnosť, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozsudku odvolacieho súdu nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozsudku kladie vyššie citované zákonné ustanovenie.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalovaného odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). V dovolacom konaní žalobkyni vznikli trovy v súvislosti s odmenou za právne služby poskytnuté advokátom. Odmena za jeden úkon právnej služby činí sumu 61,41 €, pričom patrí za jeden úkon právnej služby a to písomné vyjadrenie k dovolaniu z 2. augusta 2011 (§ 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a jeden krát režijný paušál v rozsahu jednej stotiny výpočtového základu za úkon právnej služby (§ 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky) v sume 7,41 €, plus 20 % DPH. Celkove vznikli žalobkyni trovy v sume 82,58 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť do rúk jej zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. októbra 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová